

Lag om ändring i varumärkeslagen (1960:644);

SFS 1994:1510

Utkom från trycket
den 23 december 1994

utfärdad den 16 december 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om varumärkeslagen (1960:644),

dels att 1,2, 13, 14, 17, 20, 21, 25, 42 och 47 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas 15 nya paragrafer, 50 — 64 §§, av följande lydelse,

dels att det närmast före 50 § skall införas en ny rubrik av följande lydelse.

1 §² Genom registrering enligt denna lag förvärfvas ensamrätt till ett varumärke såsom särskilt kännetecken för varor som tillhandahålls i en näringsverksamhet.

Ett varumärke kan bestå av alla tecken som kan återges grafiskt, särskilt ord, inbegripet personnamn, samt figurer, bokstäver, siffror och formen eller utstyrseln på en vara eller dess förpackning, förutsatt att tecknen kan särskilja varor som tillhandahålls i en näringsverksamhet från sådana som tillhandahålls i en annan.

Vad som sägs i denna lag om varor skall gälla även tjänster.

Om kollektivmärken finns särskilda bestämmelser.

2 §³ Även utan registrering förvärfvas ensamrätt till ett varumärke, då märket har blivit inarbetat.

Genom inarbetning förvärfvas ensamrätt också till andra särskilda varukännetecken som används i en näringsverksamhet.

Ett kännetecken anses inarbetat, om det här i landet inom en betydande del av den krets till vilken det riktar sig är känt som beteckning för de varor som tillhandahålls under kännetecknet.

13 §⁴ Ett varumärke får registreras endast om det har särskiljningsförmåga. Ett märke som uteslutande eller med endast mindre ändring eller tillägg anger varans art, beskaffenhet, mängd, användning, pris eller geografiska ursprung eller tiden för dess framställande, skall inte i och för sig anses ha särskiljningsförmåga. Vid bedömning av om ett märke har särskiljningsförmåga skall hänsyn tas till alla omständigheter och särskilt till den omfattning och den tid märket varit i bruk.

Som varumärke får inte registreras kännetecken som uteslutande består av en form som följer av varans art eller en form som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat eller en form som ger varan ett betydande värde.

¹ Prop. 1994/95:59, bet. 1994/95:LU7, rskr. 1994/95:108.

² Senaste lydelse 1992:1686.

³ Senaste lydelse 1992:1686.

⁴ Senaste lydelse 1992:1686.

14 §⁵ Ett varumärke får inte registreras:

1) om i märket utan tillstånd tagits in sådan statlig eller internationell beteckning eller sådant kommunalt vapen, som enligt lag eller författning inte får obehörigen brukas som varumärke, eller också något som lätt kan förväxlas därmed;

2) om märket är ägnat att vilseleda allmänheten;

3) om märket på annat sätt strider mot lag eller författning eller allmän ordning eller är ägnat att väcka förargelse;

4) om märket innehåller eller består av något, som är ägnat att uppfattas som annans firma eller som annans släktnamn, konstnärsnamn eller likartat namn eller annans porträtt, där namnet eller porträttet uppenbarligen inte åsyftar någon sedan länge avliden;

5) om märket innehåller något, som är ägnat att uppfattas som titel på annans skyddade litterära eller konstnärliga verk, där titeln är egenartad, eller kränker annans upphovsrätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annans rätt till fotografisk bild eller mönster;

6) om märket är förväxlingsbart med ett namn eller en firma som någon annan använder i en näringsverksamhet, med någon annans varumärke som är registrerat efter tidigare ansökan eller med någon annans varukännetecken som är inarbetat då ansökan om registrering görs;

7) om märket är förväxlingsbart med ett varukännetecken som vid tiden för ansökan används av någon annan samt ansökan gjorts med vetskap om detta och sökanden inte använt sitt märke innan det andra kännetecknet togs i bruk; eller

8) om märket är förväxlingsbart med ett varumärke som omfattas av en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige och i fråga om vilket den dag som avses i 55 § andra stycket ligger före tiden för ansökan.

I fall som avses under 4, 5, 6, 7 och 8 får registrering ske, om den vars rätt är i fråga medger det och det inte i övrigt finns hinder enligt första stycket.

17 §⁶ Den som vill låta registrera ett varumärke skall ge in en skriftlig ansökan om detta till registreringsmyndigheten. Ansökan skall innehålla uppgift om sökandens namn eller firma samt uppgift om de varor för vilka märket är avsett och de klasser varorna tillhör; dessutom skall märket tydligt anges.

20 § Är ansökningshandlingarna fullständiga och finns det inte något hinder för registrering, skall varumärket tas in i registret och en kungörelse om detta utfärdas.

Den som vill framställa invändning mot registreringen skall göra detta skriftligen till registreringsmyndigheten inom två månader från kungörelsedagen.

Registreringsmyndigheten skall underrätta innehavaren av varumärket om invändningen och ge denne tillfälle att yttra sig.

Återkallas invändningen får invändningsförfarandet ändå fullföljas, om det finns särskilda skäl.

⁵ Senaste lydelse 1992:1686.

⁶ Senaste lydelse 1992:1686.

21 § Registreringsmyndigheten skall efter invändning upphäva registreringen, om det finns något hinder mot denna. Finns det hinder endast för en del av de varor som varumärket har registrerats för, skall myndigheten i stället upphäva registreringen enbart för dessa varor, om varumärkeshavaren begär det.

Registreringsmyndigheten skall avslå invändningen, om det inte finns något hinder mot registreringen.

När registreringsmyndighetens beslut om en invändning har vunnit laga kraft, skall det kungöras. Om beslutet innebär att registreringen helt eller delvis upphävs, skall en anteckning om detta göras i registret.

25 §⁷ Har ett varumärke registrerats i strid mot denna lag och föreligger alltjämt skälet mot registrering, får registreringen hävas i den ordning som föreskrivs nedan, om inte rätt till märket ändå får bestå enligt 8 eller 9 §. Är ett registrerat varumärke förväxlingsbart med någon annans varumärke, får dock registreringen av det förstnämnda varumärket inte hävas på denna grund, om det andra varumärket inte uppfyller kraven på användning enligt 25 a §.

Registreringen får också hävas, om märket

- 1) är vilseledande,
- 2) inte längre har någon särskiljningsförmåga,
- 3) strider mot allmän ordning, eller
- 4) är ägnat att väcka förargelse.

Att registreringen får hävas även vid utebliven användning av varumärket framgår av 25 a §.

42 § Om en registrering av ett varumärke har upphävts genom ett beslut eller en dom som har vunnit laga kraft, får rätten inte döma till påföljd eller besluta om annan åtgärd enligt 37 — 41 §§.

I mål om sådant intrång skall rätten, på yrkande av den mot vilken talan förs, förklara målet vilande i avbidan på att frågan om registreringshävande slutligen avgöres. Är talan härom icke väckt, skall rätten i samband med vilandeförklaringen förelägga honom viss tid inom vilken sådan talan skall väckas.

47 §⁸ Ett slutligt beslut av registreringsmyndigheten om en ansökan om registrering av ett varumärke får överklagas av sökanden, om det har gått honom emot. Ett slutligt beslut om en invändning mot registrering får överklagas av varumärkeshavaren och invändaren, om det har gått den som vill klaga emot. Om invändaren återkallar sin talan får denna ändå prövas, om det finns särskilda skäl.

Överklagande enligt första stycket görs hos Patentbesvärsrätten inom två månader från beslutets dag.

Ett slutligt beslut av Patentbesvärsrätten får överklagas till Regeringsrätten inom två månader från beslutets dag. Vid ett överklagande till Regeringsrätten tillämpas bestämmelserna i 35 — 37 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291). Patentbesvärsrättens beslut skall innehålla uppgift om att det krävs särskilt tillstånd för prövning i Regeringsrätten och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas.

⁷ Senaste lydelse 1992:1686.

⁸ Senaste lydelse 1986:234.

50 § Med en internationell varumärkesregistrering avses en registrering av ett varumärke som är gjord av den internationella byrån hos Världssororganisationen för den intellektuella äganderätten enligt protokollet den 27 juni 1989 till överenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken den 14 april 1891.

Patent- och registreringsverket är varumärkesmyndighet i Sverige i ärenden om internationell varumärkesregistrering.

51 § Om någon som i Sverige innehar eller har ansökt om en varumärkesregistrering och antingen är svensk medborgare, har hemvist i Sverige eller driver rörelse här i landet vill få en internationell varumärkesregistrering, skall han ge in en ansökan om detta till varumärkesmyndigheten.

Har en ansökan om en internationell registrering getts in till varumärkesmyndigheten enligt första stycket, skall även en senare begäran om att den internationella registreringen skall gälla i ytterligare länder ges in till varumärkesmyndigheten, om sökanden eller innehavaren har hemvist i Sverige.

52 § Ansökan skall vara skriftlig samt vara avfattad på engelska språket och innehålla de uppgifter som föreskrivs av regeringen eller av den myndighet som regeringen bestämmer.

53 § Varumärkesmyndigheten skall kontrollera om uppgifterna i ansökan om den internationella varumärkesregistreringen stämmer överens med uppgifterna i den varumärkesregistrering som sökanden har eller har ansökt om i Sverige.

Om uppgifterna inte stämmer överens, skall sökanden föreläggas att inom viss tid rätta uppgifterna i ansökan om den internationella registreringen. Gör han inte det, skall denna ansökan avskrivast.

Om det finns en sådan överensstämmelse som avses i första stycket, skall varumärkesmyndigheten sända ett intyg om detta till den internationella byrån tillsammans med ansökan inom en månad från den dag då ansökan kom in till myndigheten eller, om ett föreläggande enligt andra stycket har meddelats, inom en månad från det tiden för föreläggandet gick ut.

54 § Om varumärkesmyndigheten får en underrättelse från den internationella byrån med begäran från någon som inte avses i 51 § att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige, skall myndigheten pröva om det finns något hinder mot detta.

Sådant hinder finns, om det varumärke som den internationella registreringen avser inte uppfyller förutsättningarna enligt 13 § eller om något hinder mot en nationell registrering skulle ha funnits enligt 14 §.

55 § Om det finns något hinder enligt 54 § andra stycket, skall varumärkesmyndigheten inom 18 månader från dagen för den underrättelse som avses i 54 § första stycket ge den internationella byrån ett besked om att den internationella varumärkesregistreringen inte kan gälla i Sverige samt ange skälen för detta.

Om det inte finns något hinder enligt 54 § andra stycket, skall underrättelsen från den internationella byrån kungöras. I kungörelsen skall anges den dag som den internationella byrån har angett för den internationella registreringen.

Den som vill framställa invändning mot att den internationella registreringen blir gällande i Sverige skall göra detta skriftligen till varumärkesmyndigheten inom två månader från kungörelsedagen.

56 § Varumärkesmyndigheten skall efter utgången av den i 55 § tredje stycket angivna tiden besluta att den internationella varumärkesregistreringen skall gälla i Sverige, om det inte finns något hinder mot detta. Sedan beslutet har vunnit laga kraft skall varumärket tas in i registret och en kungörelse om detta utfärdas.

Om det finns något hinder mot att den internationella varumärkesregistreringen skall gälla i Sverige, skall varumärkesmyndigheten besluta att den internationella registreringen inte skall gälla här i landet. Beslutet skall innehålla de skäl som har bestämt utgången. Har varumärkesmyndigheten inte tidigare lämnat ett besked enligt 55 § första stycket, skall beslutet översändas till den internationella byrån inom 18 månader från dagen för den underrättelse som avses i 54 § första stycket eller, om den i 55 § tredje stycket angivna tiden löper ut senare, inom en månad efter det att den tiden har löpt ut. I sistnämnda fall skall varumärkesmyndigheten inom 18 månader från dagen för den underrättelse som avses i 54 § första stycket lämna ett meddelande till den internationella byrån om att ett beslut som nyss sagts kan komma att översändas senare. När beslutet att den internationella varumärkesregistreringen inte skall gälla i Sverige har vunnit laga kraft, skall det kungöras.

57 § Ett beslut om att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige har verkan från den dag som den internationella byrån har angett för den internationella registreringen. I fråga om en sådan registrering skall 1 § tredje stycket, 3—11, 25 — 27 och 32 — 45 §§ tillämpas. Vad som där sägs om registrering skall i stället avse beslut att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige.

58 § Om ett varumärke som är registrerat i Sverige blir omfattat även av en internationell varumärkesregistrering som gäller här i landet, skall den internationella registreringen, utan att inskränkning sker i de rättigheter som kan ha förvärvats på grund av registreringen här i landet, träda i stället för den svenska, om innehavaren är densamme och samtliga de varor som omfattas av registreringen här i landet också omfattas av den internationella registreringen.

Uppgift om ett förhållande som avses i första stycket skall på begäran av innehavaren antecknas i varumärkesregistret och kungöras.

59 § Om en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige helt eller delvis upphör, skall dess giltighet här i landet upphöra i motsvarande utsträckning. En anteckning om detta skall göras i varumärkesregistret och kungöras.

60 § Om en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige upphör inom fem år från den dag som avses i 55 § andra stycket på grund av att den nationella registreringen eller ansökan om den inte längre kan utgöra grund för en internationell varumärkesregistrering och varumärkets innehavare därefter ansöker om registrering av samma varumärke i Sverige, skall denna ansökan anses gjord den dag som avses i 55 § andra stycket, under förutsättning att

1. ansökan görs inom tre månader från den dag då den internationella registreringen upphörde,

2. de varor som anges i den svenska ansökan också omfattades av den internationella registrerings verkan i Sverige, och

3. ansökan i övrigt uppfyller de krav för en registrering som ställs i denna lag samt föreskrivna avgifter betalas.

Uppgift om upphörande av registrering eller om ansökan som avses i första stycket skall antecknas i varumärkesregistret och kungöras.

61 § Om en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige upphör på grund av att någon som i förhållande till det protokoll som avses i 50 § är en avtalslutande part har sagt upp sin anslutning till protokollet och varumärkets innehavare därefter ansöker om registrering av samma varumärke i Sverige, skall denna ansökan anses gjord den dag som avses i 55 § andra stycket, under förutsättning att

1. ansökan görs inom två år från den dag då uppsägningen fick verkan,

2. de varor som anges i den svenska ansökan också omfattades av den internationella registrerings verkan i Sverige, och

3. ansökan i övrigt uppfyller de krav för en registrering som ställs i denna lag samt föreskrivna avgifter betalas.

Uppgift om upphörande av registrering eller om ansökan som avses i första stycket skall antecknas i varumärkesregistret och kungöras.

62 § Förnyelse av registreringsperiod, avförande enligt 57 och 27 §§ av beslut att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige samt anteckning om överlåtelse eller upplåtelse av rätt till internationell varumärkesregistrering skall kungöras.

63 § Ett slutligt beslut av varumärkesmyndigheten i ett ärende om internationell varumärkesregistrering får överklagas av den som har ansökt om en sådan registrering och av den som har begärt att en sådan registrering skall gälla här i landet, om beslutet har gått den som vill klaga emot.

Ett beslut som innebär att en internationell registrering skall gälla här i landet trots att en invändning har gjorts får överklagas av invändaren. Återkallar han sin talan får invändningen ändå prövas, om det finns särskilda skäl.

I fråga om överklaganden enligt första och andra styckena skall 47 § andra och tredje styckena tillämpas.

64 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om kungörande som sägs i 55, 56 och 58-62 §§ samt om förfarandet i övrigt i ärenden om internationell varumärkesregistrering.

Vid ansökan om en internationell varumäkesregistrering, vid prövning, om en sådan registrering skall gälla i Sverige samt vid begäran om en anteckning i registret av en överlåtelse eller en licens liksom om ett förhållande som avses i 58, 60 eller 61 § skall betalas avgift med belopp som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft i fråga om 14 § första stycket 8) och andra stycket samt 50—64 §§ den dag regeringen bestämmer och i övrigt den 1 januari 1995. Om en ansökan om registrering av ett varumärke har kungjorts före den 1 januari 1995, skall den behandlas och avgöras enligt lagen i dess äldre lydelse.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Severin Blomstrand
(Justitiedepartementet)
